

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12Csp/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119202155
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119202155.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: K. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P., T. XXX/XX, o zaplatenie 141,85 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd **z r u š u j e** platobný rozkaz Okresného súdu Trnava, č. k. 12Csp/25/2019-29 zo dňa 18. 04. 2019, v plnom rozsahu.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 141,85 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 141,85 Eur odo dňa 15. 06. 2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi sa **p r i z n á v a** náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou doručenu Okresnému súdu Trnava dňa 15. 03. 2019 domáhal zaplatenia sumy 141,85 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 141,85 Eur od 15. 06. 2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s., uzatvoril so žalovaným dňa 15. 08. 2013 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky, pričom žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia pohľadávky sumu vo výške 805,87 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 495,30 Eur, z riadneho úroku vo výške 230,95 Eur, z úroku z omeškania vo výške 72,07 Eur a z poplatkov vo výške 7,55 Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal úhrady v sume 0 Eur. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 1.968,71 Eur a uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 1.826,86 Eur. Žalovaná suma predstavuje 141,85 Eur ako rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami (1.968,71 Eur) a úhradami žalovaného (1.826,86 Eur). Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 15. 06. 2017, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Podľa § 265 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému

uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor.

4. Podľa § 266 ods. 1 CSP platobný rozkaz spolu so žalobou súd doručuje žalovanému do vlastných rúk.

5. Podľa § 266 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu.

6. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom, č. k. 12Csp/25/2019-29 zo dňa 18. 04. 2019, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto súd vo výroku I. tohto rozsudku platobný rozkaz zrušil v plnom rozsahu.

7. Podľa § 297 písm. b) Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 Eur.

8. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

9. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 297 písm. b) CSP. Rozsudok bol verejne vyhlásený v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomné.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu, najmä zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, úverovou zmluvou, úverovými podmienkami, výzvou k splateniu celého úveru, oznámením o postúpení pohľadávky, prehľadom čerpania a úhrad, pokusom o zmier, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

11. Právny predchodca žalobcu Home Credit Slovakia, a. s., ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 15. 08. 2013 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný čerpal peňažné prostriedky vo výške 1.968,71 Eur a z poskytnutého úveru zaplatil celkovo sumu 1.826,86 Eur, poslednú splátku dňa 11. 02. 2016. Výzvou zo dňa 25. 07. 2016 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému zosplatenie úveru z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov a vyzval ho na splatenie dlžnej čiastky vo výške 649,12 Eur do 15 dní od odoslania výzvy. Podaním zo dňa 21. 06. 2017 bolo žalobcovi oznámené postúpenie pohľadávky na základe zmluvy zo dňa 14. 06. 2017 medzi spoločnou Home Credit Slovakia, a. s., a žalobcom. Podaním zo dňa 14. 02. 2019, označeným ako „Pokus o zmier“, vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie sumy 848,21 Eur v lehote do 21. 02. 2019. Žalobca sa žalobou domáha zaplatenia sumy 141,85 Eur, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru v sume 1.968,71 Eur a výškou úhrad v sume 1.826,86 Eur.

12. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to

na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

20. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu 15. 06. 2017 činila 0,00 %.

27. Najskôr je potrebné uviesť, že zmluvný vzťah účastníkov založený na základe predmetnej zmluvy o úvere spadá pod úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, pričom súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by aplikáciu Zákona o spotrebiteľských úveroch vylučovali, a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je Zákon o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch.

28. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli úverovú zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe uzatvorenej úverovej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver, na základe ktorého žalovaný čerpal peňažné prostriedky vo výške 1.968,71 Eur.

29. Nakoľko si však žalobca v konaní uplatnil len sumu 141,85 Eur ako rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru v sume 1.968,71 Eur a výškou úhrad v sume 1.826,86 Eur, pričom zvyšnú časť dlžnej sumy si neuplatnil, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti II. tohto rozsudku, keď žalobu žalobcu súd po vykonanom dokazovaní poukazoval za plne dôvodnú.

30. Súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania vo výške a v rozsahu, v akom boli uplatnené v žalobe. Žalovaný sa dostal s plnením svojho dlhu do omeškania, a to dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, t. j. 15. 06. 2017. Zároveň súd uvádza, že výška uplatneného úroku z omeškania je v vypočítaná v súlade so znením vyššie citovaných zákonných ustanovení.

31. Súd dodáva, že žalovaný bol v konaní nečinný, k žalobe sa nevyjadril. Je nutné zdôrazniť, že v civilnom sporovom konaní nesie bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno sporová strana, ktorá v prípade, že je v konaní nečinná, sama sebe znemožňuje predkladanie argumentov a tvrdení na svoju obranu. Súd v takomto prípade vychádzal preto zo skutkových tvrdení žalobcu a považoval ich za nesporné.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že žalobca bol v konaní plne úspešný. Súd potom plne úspešnému žalobcovi priznal vo výroku III. rozsudku náhradu trov konania v rozsahu 100 % v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.